

gië. In dit laatste land zal zij echter zeker gevonden kunnen worden. Ofschoon de soorten van het geslacht *Bryotropha* moeilijk uit elkaar te houden zijn, is *domestica* door de lichte kleur der vvl., waarop de donkere stippen scherp uitkomen, en vooral ook door de afwijkend gevormde mannelijke genitalia, een zeer kenbare soort. PIERCE (Genitalia Tineina p. 10, pl. V.) heeft *domestica* niet ingedeeld in het door hem nieuw ingestelde geslacht *Mniophaga*, maar naar de vorm van het signum in het geslacht *Bryotropha*, hoewel het door de uitzonderlijke vorm van de mannelijke genitalia misschien gerechtvaardigd zou zijn hier een nieuw genus op te stellen.

Gnorimoschema blandulella Tutt. *Gnorimoschema* Busck moet volgens JÄCKH en KLIMESCH de genusnaam *Phthorimaea* Meyr. vervangen. Eind Juni en begin Juli 1951 ving ik enige exemplaren van deze soort, die in de groep behoort, waarvan de rupsen op Caryophyllaceae leven. JÄCKH, die de soort ook op het eiland Wangeroog ving, bevestigde mijn determinatie. In verschillende verzamelingen van inlandse Microlepidoptera vond ik *blandulella* onder *semidecandrella* Threlfall, een soort, die ik ook veel onder de soortnaam *maculiferella* Dgl. vermeld zag. Het is me nog niet gelukt een exemplaar van de echte *maculiferella* te vinden in de verzamelingen. Alle dieren onder deze naam waren *semidecandrella* of *blandulella*. BENANDER is in Zweden tot dezelfde conclusie gekomen (Ent. Tidskrift 1941 : 40). LHOMME vermoedt, dat de rups van *maculiferella* op *Crataegus* leeft, hetgeen ik wel zeer onwaarschijnlijk acht. *G. semidecandrella* Dgl. heb ik bij tientallen gekweekt uit *Cerastium semidecandrum* L. en *arvense* L. in de duinen der Amst. Waterleiding en bij Egmond en op deze planten zijn zeker ook de rupsen van *maculiferella* en *blandulella* te vinden. Zonder twijfel komt *blandulella*, die in alle naburige landen gevonden is, hier in 't land in de gehele duinstreek voor. (Slot volgt).

Overwintering van poppen. Vorig jaar heb ik talrijke rupsen in het aquarium doen verpoppen, en hieronder bevonden zich ook een flink aantal diverse Sphingiden. Na algehele verpopping heb ik de poppen opgedolven en overgebracht in een gesloten houten kist met glasdeksel opgevuld met nat zaagsel. De kist werd geplaatst in een koel vertrek en gedurende de winter werd 2 à 3 maal het zaagsel opnieuw bevochtigd. Alle poppen zijn zonder uitzondering deze zomer uitgekomen. Hieruit blijkt :

1. Dat nat zaagsel de voorkeur heeft boven aarde, daar het hout een sterk vochtopnemend vermogen heeft, een grote mate van poreusheid heeft en geen schimmel vormt.

2. Dat afsluiting van de buitenlucht geen nadelige gevolgen heeft en dat minder vaak behoeft te worden bevochtigd.

Het spreekt wel vanzelf, dat tegen de tijd van uitkomen de poppen weer uit het zaagsel worden opgedolven en in een ruimte overgebracht, waar de vlinder zich gemakkelijk kan ontplooien. De methode beschreven in SOUTH, waarbij de poppen in hokjes worden geplaatst en omgeven worden door watten heeft mij ook goed voldaan. Met succes kan hiervoor worden gebruikt een plankje van voldoende dikte waarin gaten van diverse diameters worden geboord.

M. Kooi, Rembrandt van Rijnstraat 12, Groningen.